

У складу с чланом 23. став (3) Закона о поступку принудне наплате индиректних пореза („Службени гласник БиХ“ бр. 89/05), директор Управе за индиректно опорезивање доноси

**ПРАВИЛНИК
О ПРОВОЂЕЊУ ЗАКОНА О ПОСТУПКУ ПРИНУДНЕ НАПЛАТЕ
ИНДИРЕКТНИХ ПОРЕЗА**

**ГЛАВА I – ОПШТЕ ОДРЕДБЕ О ПРИНУДНОЈ НАПЛАТИ
ИНДИРЕКТНИХ ПОРЕЗА**

ОДЈЕЉАК А. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

**Члан 1.
(Предмет)**

Одредбама овог правилника регулише се начин на који Управа за индиректно опорезивање (у даљем тексту: УИО) проводи Закон о поступку принудне наплате индиректних пореза („Службени гласник БиХ“ бр. 89/05) (у даљем тексту: Закон о принудној наплати).

**Члан 2.
(Општи принципи)**

Поступак принудне наплате је управни поступак који се покреће у сврху принудне наплате неплаћених индиректних пореза, осталих прихода и такси (у даљем тексту дуга) за које је надлежна УИО, у складу са Законом о поступку принудне наплате индиректних пореза.

**Члан 3.
(Правни основ)**

Поступак принудне наплате се проводи на начин и под условима прописаним одговарајућим одредбама Закона о поступку индиректног опорезивања („Службени гласник БиХ“ бр. 89/05), Закона о поступку принудне наплате индиректних пореза, овог правилника и подзаконских аката донесених у сврху његовог регулисања.

**Члан 4.
(Принудна наплата)**

У року за принудну наплату неплаћени дугови се наплаћују принудно из цјелокупне имовине дужника по основу индиректних пореза, који није измирио обавезе по основу индиректних пореза у законски прописаном року.

Члан 5.
(Овлашћења УИО)

(1) УИО је надлежна за принудну наплату дугова по основу индиректних пореза, осталих прихода и такси.

(2) УИО ће вршити принудну наплату неплаћених дугова у име других органа управе уколико је то прописано законима усвојеним на нивоу Босне и Херцеговине или на основу споразума са другим органима управе.

(3) УИО проводи поступак принудне наплате у име и за рачун других држава, на основу споразума о међусобној помоћи и сарадњи.

ОДЈЕЉАК Б. ОРГАНИ ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ИНДИРЕКТНИХ ПОРЕЗА

Члан 6.
(Органи за принудну наплату)

Организационе јединице УИО овлашћене за провођење принудне наплате дугова по основу индиректних пореза посједују овлашћења и надлежности у складу са законима о индиректним порезима, овим правилником и другим законским прописима.

Члан 7.
(Овлашћене финансијске институције)

УИО може овластити финансијске институције да обављају услугу благајника. Такво овлашћење не смије и не може подразумијевати да су тим институцијама додијељена овлашћења за принудну наплату.

ОДЈЕЉАК Ц. ЛИЦА ОБАВЕЗНА ДА ПЛАЋАЈУ ДУГОВЕ ПО ОСНОВУ ИНДИРЕКТНИХ ПОРЕЗА

Члан 8.
(Обавезна и одговорна лица за дугове по основу индиректних пореза)

(1) Лица обавезна да плаћају дугове по основу индиректних пореза су лица дефинисана у члановима 18. до 20. Закона о поступку индиректног опорезивања (у даљем тексту: главни дужник).

(2) Поред главног дужника из става (1) овог члана, лица дефинисана у члановима 21. до 23. Закона о поступку индиректног опорезивања су такође одговорна за плаћање дугова по основу индиректних пореза.

Члан 9.
(Предмет обавезе)

Обавезна и одговорна лица одговарају за обавезу својом цјелокупном постојећом и будућом имовином, уз ограничења прописана Законом о поступку индиректног опорезивања.

Члан 10.
(Главни дужници по основу индиректних пореза)

(1) Дуг по основу индиректних пореза плаћају првенствено главни дужници из чланова 18. до 20. Закона о поступку индиректног опорезивања.

(2) Уколико постоји више главних дужника за исте обавезе по основу индиректних пореза, они појединачно и солидарно одговарају за плаћање те обавезе.

Члан 11.
(Појединачно и солидарно одговорна лица)

(1) У случајевима појединачне и солидарне одговорности, УИО има право да наплати укупан износ дуга од било којег појединачно и солидарно одговорног лица.

(2) Појединачна и солидарна одговорност се односи на укупан дуг укључујући и накнадни терет принуде, камату и трошкове поступка принуде. Након што је захтјев за плаћање уручен појединачно и солидарно одговорном лицу, камата до тренутка уплате и трошкови такође се потражују од одговорног лица.

(3) Поступак потраживања појединачне и солидарне одговорности је слиједећи:

а) Уколико је појединачна и солидарна одговорност утврђена и уручен акт појединачно и солидарно одговорном лицу прије истека прописаног рока плаћања, тј. периода редовног плаћања, довољно је издати рјешење о извршењу након истека рока. Рок за плаћање је рок прописан Законом о поступку индиректног опорезивања за плаћање у периоду принудне наплате.

б) Уколико појединачна и солидарна одговорност није утврђена прије истека прописаног рока плаћања, организациона јединица за принудну наплату доноси рјешење о утврђивању појединачне и солидарне одговорности и истим се налаже плаћање обавезе одговорном лицу или лицима. Рјешење се доставља одговорном лицу или лицима и мора да садржи:

- 1) пуни текст одлуке о утврђивању солидарне одговорности и предмет одговорности.
- 2) правне лијекове у погледу дуга и/или у погледу предмета и основа за утврђивање одговорности, са роком и мјестом подношења.
- 3) мјесто, рок и начин плаћања дуга у складу са одредбама о плаћању током периода принудне наплате.

(4) У случајевима добровољне и заједничке гаранције треће стране или неке друге појединачне и солидарне личне гаранције, обим одговорности се односи на све елементе неплаћеног дуга, укључујући накнадни терет, камате и трошкове до износа гаранције. Поступак наплате по гаранцији у смислу овог става је регулисан чланом 46. овог правилника.

(5) Депозитари имовине која подлијеже заплијени, који уз претходно сазнање о налогу за плијенидбу, сарађују или одобравају прикривање заплијењене имовине, биће појединачно и солидарно одговорни за дуг до износа вриједности прикривеног износа. Поступак проглашења и потраживања наведене одговорности је регулисан чланом 52. овог правилника.

(6) Све радње које се односе на главног дужника или на појединачно и солидарно одговорно лице, не представљају препреку за покретање поступка против сваког другог лица одговорног за плаћање дуга.

Члан 12.

(Одговорност путем сљедништва -сукцесије)

(1) Дугови и обавезе по основу индиректних пореза који проистичу из било какве врсте реорганизације од стране појединаца, физичких или правних лица или субјеката наведених у члану 18. став (3) Закона о поступку индиректног опорезивања, се потражују од оних који по било ком основу наслиједе власништво или наставе пословање. Одговорност се односи на доспјеле дугове и на оне који још нису доспјели али проистичу из вршења пословних дјелатности укључујући и приходе од тих дјелатности.

(2) Одговорност из става (1) овог члана се не односи на купце дијела имовине, осим ако оснују посебно предузеће које може наставити своје пословање.

(3) Одговорност сљедника не ослобађа продавца од обавезе плаћања, и оба су појединачно и солидарно одговорни за њу.

(4) Они који намјеравају сљедништвом (сукцесијом) преузети пословање у облику било какве врсте реорганизације, путем власништва, вођења

послова, удруживања, спајања, дијелења, издвајања итд. имају право, уз сагласност правног претходника, да захтијевају од УИО специфицирану потврду о неизмиреним дуговима предметног субјекта. УИО је обавезна да изда такву потврду у року од 15 дана. Обавеза сљедника је након тога ограничена на износ наведен у потврди од стране УИО.

(5) Без обзира на садржај, потврда о неизмиреним дуговима не важи, уколико је захтјев за њу поднесен након извршене сукцесије.

(6) Поступак проглашења и потраживања ове одговорности је регулисан чланом 11. став (3) овог правилника.

Члан 13. (Супсидијарна одговорност)

(1) У случајевима предвиђеним законом, супсидијарно одговорна лица ће бити обавезна да плате дуг настао по основу индиректних пореза уколико је:

- а) утврђена апсолутна несолвентност главног дужника и појединачно и солидарно одговорних лица у складу са чланом 96. став (2) овог правилника, и
- б) донесено рјешење о утврђивању супсидијарне одговорности.

(2) Рјешење о проглашењу супсидијарне одговорности доноси шеф организационе јединице за принудну наплату који проводи принудну наплату исто се доставља заинтересованој страни.

Рјешење садржи:

- а) пуни текст одлуке о утврђивању супсидијарне одговорности и предмет одговорности.
- б) правне лијекове у погледу дуга и/или у погледу предмета и основа за утврђивање одговорности, са роком и мјестом подношења.
- ц) мјесто, рок и начин плаћања дуга у складу са одредбама о плаћању током периода принудне наплате.

(3) Ако није другачије прописано законом, супсидијарна одговорност обухвата главни дуг. Супсидијарна одговорност се неће проширити на санкције изречене главном дужнику, осим уколико санкција није изречена због учешћа супсидијарно одговорног лица у чињењу прекршаја.

(4) Прије проглашења апсолутне несолвентности главног дужника или више њих, организациона јединица за принудну наплату може предузети мјере обезбјеђења уколико постоји вјероватноћа да се плаћање неће извршити или ће бити извршено уз велике тешкоће.

Члан 14.
(Насљеђивање дуга)

(1) Када је правно лице или други субјект који нема својство правног лица престало са обављањем дјелатности или је ликвидирано, УИО потражује од његових оснивача или сувласника дуг по основу индиректних пореза, и ако постоје накнадни терет, камату и трошкове поступка у границама утврђеним у члановима од 18. до 20. Закона о поступку индиректног опорезивања. Уколико је о наведеном дугу већ обавијештен главни дужник, УИО може предузети радње против било којег појединачно и солидарно одговорног лица или истовремено против свих, достављањем захтјева за плаћање у роковима утврђеним у члану 33. Закона о поступку индиректног опорезивања. Радње предузете против било којег од одговорних лица не представљају препреку за касније покретање поступка против других одговорних лица, све док дуг није у потпуности измирен.

(2) У случају смрти обвезника индиректних пореза, поступак наплате индиректних пореза се наставља од његових законских или тестаментарних насљедника без било ког другог услова осим доказа о смрти обвезника. УИО ће обавијест о захтјеву за уплату насљедницима у роковима предвиђеним чланом 33. Закона о поступку индиректног опорезивања, у зависности од тога да ли је дуг у моменту смрти подлијегао редовном или периоду принудне наплате. Примјењују се ограничења наведена у члану 19. Закона о поступку индиректног опорезивања.

(3) Уколико насљедство није прихваћено, принудна наплата дугова по основу индиректних пореза може се наставити из имовине и права умрлог, а све радње се обављају са лицем које је представник заоставштине.

(4) Уколико насљедници не постоје или су одустали од насљедства, или га нису изричито или прећутно прихватили, принудна наплата се наставља из имовине и права умрлог.

ОДЈЕЉАК Д. АДРЕСА СЈЕДИШТА –ПРЕБИВАЛИШТА

Члан 15.
(Адреса сједишта-пребивалишта)

Адреса сједишта-пребивалишта дужника за сврхе поступка принудне наплате је она утврђена према члану 28. Закона о поступку индиректног опорезивања.

Члан 16.
(Мјесто имовине дужника)

У случају да се адреса сједишта-пребивалишта не може утврдити, УИО може проводити поступак принудне наплате тамо гдје се може пронаћи имовина дужника.

ГЛАВА II – ГАШЕЊЕ ДУГА

ОДЈЕЉАК А. ПЛАЋАЊЕ ИЛИ ПОШТИВАЊЕ

Члан 17.
(Право на плаћање)

(1) Поред главног дужника и одговорних лица, било које друго лице има право да изврши плаћање, без обзира да ли је то лице заинтересовано за испуњење наведене обавезе или не, и да ли обавезно лице зна за то, или да ли одобрава плаћање или не.

(2) Плаћање дугова из имовине или фирми под судском или административном управом може извршити постављени управник.

(3) Трећа страна која плати дугове нема право на уживање права дужника.

Члан 18.
(Право на прихватање плаћања)

(1) Плаћање дуга се врши органима или субјектима који су законима о индиректним порезима овлашћени да такво плаћање прихвате.

(2) Плаћања која нису извршена на начин прописан у ставу (1) овог члана не ослобађају дужника од обавезе плаћања. Наведено не утиче на обавезе које је могао изазвати сам наплатилац.

Члан 19.
(Вријеме плаћања)

(1) Дужник плаћа свој дуг под условима прописаним Законом о поступку индиректног опорезивања.

(2) Дугови који нису плаћени у року утврђеном Законом о поступку индиректног опорезивања се потражују путем принудне наплате, при чему се узимају у обзир и уплате извршене на рачун након истека рока плаћања.

(3) Уколико је одобрено одгођено плаћање одредбе главе II овог правилника се примјењују.

Члан 20.
(Формални услови плаћања)

Плаћање дуга се прихвата само уколико је оно обављено на начин утврђен чланом 31. Закона о поступку индиректног опорезивања.

Члан 21.
(Признаница)

(1) Лице које плаћа дуг има право да добије признаницу о извршеној уплати.

(2) Признаница у зависности од случаја може бити:

- а) потврда о уплати од субјекта овлашћеног да прима уплате,
- б) потврда УИО о плаћању издата од стране овлашћеног службеника за принудну наплату,
- ц) други документ утврђен осталим прописима УИО.

Члан 22.
(Формални услови за признанице)

(1) Свака признаница минимално садржи сљедеће податке:

- а) име, презиме или назив субјекта, идентификациони број и сједиште/пребивалиште дужника,
- б) износ дуга и његове компоненте,
- ц) датум уплате,
- д) издавалац.

(2) Када се признаница издаје аутоматским путем, претходни подаци могу бити изражени у шифрама или скраћеницама.

Члан 23.
(Гаранције плаћања)

Дугови према УИО се обезбјеђују на начин утврђен Законом о поступку индиректног опорезивања, Законом о поступку принудне наплате индиректних пореза, овим правилником и осталим одговарајућим законима или подзаконским актима.

Члан 24.
(Претпоставка законитости)

Радње које врше службеници принудне наплате индиректних пореза сматрају се законитим и исте се могу оспоравати само у жалбеном поступку.

Члан 25.
(Мјере обезбјеђења)

Органи принудне наплате могу предузети мјере обезбјеђења као што је прописано Законом о поступку индиректног опорезивања и Законом о поступку принудне наплате индиректних пореза.

ОДЈЕЉАК Б. ОДГОДА ПЛАЋАЊА

Члан 26.
(Одгођено плаћање и плаћање у ратама)

(1) По захтјеву дужника, плаћање дуга током редовног или периода принудне наплате може се одгодити, уколико финансијска ситуација дужника, према слободној процјени УИО, привремено спречава да изврши своје обавезе по основу плаћања.

(2) Плаћање у ратама је такође регулисано правилима која важе за одгоду плаћања.

(3) Износи за које је одобрена одгода, не укључујући накнадни терет принуде, подлијежу обрачуну затезне камате како је прописано у Закону о поступку индиректног опорезивања.

(4) У случају да износи за које је одобрена одгода нису плаћени као што је утврђено у рјешењу којим се одобрава одгода, примјењује се члан 33. Правилника.

Члан 27.
(Надлежност и услови за одобравање одгоде плаћања)

(1) Захтјеве за одгоду плаћања рјешавају УИО службе за принудну наплату.

(2) Директор УИО може донијети одлуку да ограничи надлежности регионалних служби за принудну наплату из става (1) овог члана на предмете до одређеног износа.

(3) Одгода плаћања у оквиру редовног периода може се одобрити само за износе преко 10.000 КМ чији разрез је извршила УИО.

(4) Најдужи период одгођеног плаћања износи једну годину, а за плаћање у ратама три године.

Члан 28.
(Захтјеви за одгоду плаћања)

(1) Захтјеви за одгоду плаћања достављају се надлежној организационој јединици за принудну наплату на рјешавање у слиједећим роковима:

а) за дугове у периоду редовне наплате – прије истека рока за плаћање утврђеног Законом о поступку индиректног опорезивања.

б) за дугове у периоду принудне наплате – прије доношења одлуке о продаји заплијењене имовине.

(2) Захтјев за одгоду плаћања треба да садржи:

а) име и презиме подносиоца или назив фирме, идентификациони број и адресу сједишта-пребивалишта за сврхе индиректног опорезивања подносиоца захтјева, а уколико је потребно, и заступника.

б) разлоге за подношење захтјева за одгоду плаћања.

ц) тражене услове.

д) понуђену гаранцију, како је прописано у члану 29., а узимајући у обзир одредбе члана 30. овог правилника.

е) мјесто, датум и потпис подносиоца.

(3) Уз захтјев за одгоду дужник је дужан доставити:

а) изјаву о обезбјеђењу неопозиве свеобухватне гаранције банке или друге финансијске институције, како је прописано чланом 29. овог правилника.

б) документацију о заступању како је прописано Законом о поступку индиректног опорезивања.

ц) сву осталу документацију за коју дужник сматра да је релевантна.

(4) Када је немогуће обезбиједити свеобухватну банковну гаранцију у складу са тачком а) става (3) овог члана, уз захтјев за одгоду плаћања треба поднијети:

а) изјаву дужника о немогућности обезбјеђења свеобухватне гаранције банке или друге финансијске институције.

б) процјену имовине понуђене у сврху гаранције, коју је извршила специјализована независна фирма или стручњак .

ц) биланс стања и биланс успјеха из претходне године и извјештај ревизора уколико постоји.

(5) Уколико је захтјев за одгоду плаћања поднесен у периоду принудне наплате, продаја заплијењене имовине може се одгодити док одлука о одгоди плаћања не буде достављена заинтересованој страни.

(6) Уколико захтјев не испуњава формалне услове или уз њега није поднесена обавезна документација, УИО ће од подносиоца затражити да комплетира захтјев у року од 10 дана, уз упозорење да ће, уколико се не достави тражена документација у року, захтјев бити одбачен.

(7) Након одобравања одгоде плаћања, услови одгоде плаћања се не могу мијењати.

Члан 29. (Гаранције)

(1) У правилу, као средство обезбјеђења плаћања служи свеобухватна гаранција банке или друге финансијске институције.

(2) Уколико из оправданих разлога дужник није у могућности обезбиједити гаранцију из става (1) овог члана, УИО може прихватити слиједећа средства обезбјеђења плаћања, према слиједећем редослиједу приоритета:

- а) хипотеку,
- б) залог са или без измјештања покретне имовине,
- ц) свеобухватну гаранцију треће стране,
- д) сва друга средства обезбјеђења плаћања која УИО сматра као довољну гаранцију.

(3) Гаранција покрива главницу дуга укључујући накнадне терете и већ исплаћене трошкове ако је одгода плаћања тражена у периоду принудне наплате плус камату на одгоду плаћања, плус 25 % од оба наведена износа и издаје се на период најмање 6 мјесеци дужи од одобреног периода одгоде плаћања.

(4) Гаранција се подноси УИО у року од три радна дана након што је дужник обавијештен о одобрењу одгоде плаћања. Уколико се гаранција не поднесе, одгода плаћања се аутоматски укида.

(5) О испуњењу економских и правних услова гаранције одлучује орган надлежан за рјешавање захтјева за одгоду плаћања.

(6) Гаранција се ослобађа након плаћања свеукупног износа дуга.

Члан 30.
(Изузеће од гаранција)

Обвезници по основу индиректних пореза чија је главница дуга, без додатних накнадног терета принуде или камате, нижа од 5.000 КМ, изузимају се од обавезе подношења гаранције за одгоду плаћања.

Члан 31.
(Рјешење о одгоди плаћања)

(1) Одлуком којом се одобрава одгода плаћања се утврђују услови наведене одгоде. Рјешењем се могу утврдити услови који се разликују од оних које дужник тражи.

(2) Рок за уплату одгођеног дуга је увијек 5. или 20. у мјесецу.

(3) Рјешењем се мора утврдити да се одгода плаћања укида уколико дужник не извршава своје текуће обавезе.

(4) Уколико се рјешењем одобрава одгода плаћања, рјешење се доставља дужнику уз:

- а) упозорење да ће одгода плаћања бити укинута без претходне најаве, уколико се одговарајућа гаранција не поднесе у року од три радна дана,
- б) упозорење да ће се у случају непоштивања услова и одредби одгоде, извршити принудна наплата дуга,
- ц) обрачун камате која доспијева или ће доспјети током периода одгоде.

(5) Уколико се рјешењем одбија захтјев за одгоду плаћања, рјешење се доставља дужнику уз слиједеће упозорење:

- а) ако је захтјев за одгоду плаћања поднесен и ријешен у току редовног периода, да је дужан платити дуг до утврђеног крајњег рока за плаћање,
 - б) ако је захтјев за одгоду плаћања поднесен у току редовног периода, а ријешен након истека тог рока, да се дуг плаћа према условима утврђеним Законом о поступку индиректног опорезивања БиХ за плаћање у периоду принудне наплате,
 - ц) ако је захтјев за одгоду плаћања поднесен у току поступка принудне наплате да се поступак наставља у складу са налогом за принудну наплату.
- (6) Рјешење којим се одобрава или одбија одгода плаћања се подносиоцу захтјева доставља у року од мјесец дана од дана пријема захтјева.

Члан 32.
(Обрачун затезне камате)

(1) У случају када је одгода плаћања затражена у току периода принудне наплате, основица за обрачун камате не укључује и накнадни терет принуде.

(2) За сваку рату одгођеног дуга, камата се обрачунава од дана истека рока за редовно плаћање, до датума када је наведена рата плаћена. Овај износ камате се плаћа заједно са ратом на дан њеног доспијећа.

(3) У случају да одгода плаћања није одобрена, камата се обрачунава на слиједећи начин:

а) Уколико је захтјев за одгоду плаћања поднесен током редовног периода, камата се рачуна од датума истека редовног рока за плаћање до датума доношења рјешења којим се одбија захтјев за одгоду плаћања.

б) Уколико је захтјев за одгоду плаћања поднесен током периода поступка принудне наплате, камата се обрачунава при измирењу дуга као што је прописано чланом 44. овог правилника.

Члан 33.
(Поступак у случају неизмирења одгођеног плаћања)

(1) Уколико плаћање није извршено по истеку одобреног периода одгоде, примјењује се слиједећи поступак:

а) Уколико је одгода затражена током редовног периода, одгођени дуг се потражује у поступку принудне наплате уз накнадни терет принуде и припадајућу камату. Уколико плаћање ни тада није извршено, активира се поднесена гаранција, а уколико је одгода одобрена без подношења гаранције, поступак се усмјерава против цјелокупне имовине дужника.

б) Уколико је одгода затражена током периода поступка принудне наплате, извршава се гаранција, а уколико је одгода одобрена без подношења гаранције, поступак принудне наплате се наставља из цјелокупне имовине дужника.

(2) Уколико, у случају плаћања у ратама, нека рата није плаћена, поступак је слиједећи:

а) Уколико је плаћање у ратама затражено током редовног периода, неплаћени износ се потражује путем принудне наплате уз накнадни терет принуде и припадајуће камате. Уколико рата није плаћена ни у року принудне наплате, одобрење за плаћање у ратама постаје ништавно и путем принудне наплате потражује се укупан дуг уз активирање гаранције и свих других инструмената принудне наплате.

б) Уколико је плаћање у ратама затражено током периода поступка принудне наплате, принудна наплата се наставља у односу на цијели

преостали дуг укључујући активирање гаранције и свих других инструмената принудне наплате.

ц) У случајевима под а) и б) овог става, када одобрење за плаћање у ратама постане ништаво и преостали износ се наплати, обрачун камата унапријед за период плаћања у ратама се укида и камата се обрачунава како је прописано чланом 44. овог правилника.

(3) Активирање гаранције се врши у складу са одредбом члана 46. овог правилника.

(4) Износ добивен активирањем гаранције се распоређује на плаћање дуга, укључујући трошкове, накнадни терет принуде и камате.

Члан 34. (Мораториум)

Управа за индиректно опорезивање не смије ни у једном случају нити под било каквим околностима одобрити мораторије дугова. Мораторији дугова се могу само законски одређивати.

ОДЈЕЉАК Ц. ДРУГИ НАЧИНИ ГАШЕЊА ДУГОВА

Члан 35. (Застаре)

(1) Поступак принудне наплате не може се покренути након пет (5) година по истеку рока за редовно плаћање.

(2) Застара се проглашава по службеној дужности.

(3) Застару дугова у принудној наплати проглашава шеф организационе јединице за принудну наплату, задужен за наплату дуга.

(4) Дугови, који су застарјели су угашени, и отписују се.

(5) Застара се прекида:

а) предузимањем било које радње од стране дужника у циљу гашења дуга;

б) предузимањем било које радње од стране УИО према дужнику, а у циљу наплате или обезбјеђења дуга; и

ц) подношењем било које врсте правног лијека од стране дужника.

(6) Застара се односи на сва лица која подлијежу обавези плаћања дуга.

Члан 36.
(Пребијање)

- (1) Износ дуга индиректног пореза може бити потпуно или дјелимично угашен пребијањем са аконтацијом коју је УИО признала у корист истог одговорног лица.
- (2) Пребијање се може вршити по службеној дужности када су потраживања УИО и аконтација пореског обвезника плативи или на захтјев дужника.
- (3) УИО проглашава дуг у износу који је поравнат као угашен и дужнику издаје признаницу.
- (4) Ако је дуг већи од аконтације која је призната у корист дужника, УИО ће наставити поступак принудне наплате за преостали износ, а ако је дуг мањи од признате аконтације, УИО дужнику врши поврат преосталог износа.

Члан 37.
(Опрост)

Опрост дуга се може извршити само у складу са законом, у износу и под околностима које закон одреди.

Члан 38.
(Несолвентност)

Несолвентност се проглашава у складу са одредбама Закона о поступку индиректног опорезивања и одредбама овог правилника.

ГЛАВА III – ПОСТУПАК ПРИНУДНЕ НАПЛАТЕ

ОДЈЕЉАК А. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 39.
(Посљедице покретања поступка принудне наплате)

- (1) Покретање поступка принудне наплате повлачи слиједеће посљедице:
 - а) непосредно потраживање накнадног терета принуде од 10% од дужног износа,
 - б) обрачун затезне камате,
 - ц) извршење из укупне имовине дужника без даље обавијести ако дуг није плаћен у року који је одређен у члану 33. став (3) Закона о поступку

индиректног опорезивања, према акту о извршењу укључујући и налог за принудну наплату.

ОДЈЕЉАК Б. АКТИ О ИЗВРШЕЊУ

Члан 40. (Акти о извршењу)

(1) Извјештај о дугу које издаје УИО и доставља их организационим јединицама за принудну наплату сматрају се вјеродостојним документима на основу којих се обавља извршење путем управног поступка принудне наплате.

(2) Налог за принудну наплату и извјештај о дугу чине основ принудне наплате и они производе исте правне посљедице као и рјешење које доноси суд о поступку наплате из укупне имовине дужника.

Члан 41. (Издавање акта о извршењу)

(1) Након истека рока за уплату, Централни одјел за обраду доноси извјештај о дугу и доставља га организационој јединици за принудну наплату.

(2) Извјештај о дугу садржи слиједеће податке:

- а) пуно име и назив фирме, адресу и идентификациони број дужника,
- б) износ и елементе дуга, као и период његовог настанка,
- ц) обрачун накнадног терета принуде,
- д) искључиву напомену да дуг није благовремено плаћен,
- е) датум издавања извјештаја о дугу,
- ф) сваку другу појединост коју УИО сматра важном.

Члан 42. (Налог за принудну наплату)

(1) Налог за принудну наплату је акт којим УИО отпочиње извршење из цјелокупне имовине дужника. Основа за доношење налога је извјештај о дугу за који је надлежна УИО.

(2) Налог за принудну наплату се доставља дужнику.

(3) Налог за принудну наплату потписује шеф организационе јединице за принудну наплату.

ОДЈЕЉАК Ц. ПЛАЋАЊА У ТОКУ ПОСТУПКА ПРИНУДНЕ НАПЛАТЕ

Члан 43.

(Плаћања у току поступка принудне наплате)

- (1) У току рока којег прописује Закон о поступку индиректног опорезивања за плаћање током периода принудне наплате, уплате се врше коришћењем уплатнице коју дужник добија уз налог за принудну наплату. Плаћања се врше преко финансијских институција овлашћених да примају уплате за УИО.
- (2) Изузетно од става (1) овог члана, дужник може у потпуности или дјеломично измирити дуг у свакој фази поступка све до једног сата прије почетка продаје заплијењене имовине. У оваквим случајевима плаћање се врши организационој јединици за за принудну наплату, који води дати предмет.
- (3) Ако уплата из става (2) овог члана не покрива укупан износ дуга укључујући и накнадни терет принуде, трошкове поступка принудне наплате и камате, поступак се наставља у погледу остатка дуга.

Члан 44.

(Затезна камата)

- (1) На износе који се дугују УИО осим на накнадни терет принуде, теку затезне камате од слиједећег дана након дана истека рока за редовно плаћање, све до дана извршења уплате.
- (2) Изузетно од става (1) овог члана, затезна камата се не потражује, ако је дуг уплаћен у року који је прописан у Закону о поступку индиректног опорезивања за плаћање у периоду принудне наплате.
- (3) Дужник се не обавјештава о износу камате.
- (4) Камата се обрачунава и плаћа на слиједећи начин:
 - а) Камата се обрачунава на дан извршења уплата дуга у принудној наплати. Ако дужник у том моменту не плати износ камате, поступак се наставља док се тај износ не измири.
 - б) Ако се уплата врши као посљедица извршења имовине или гаранција, камата се обрачунава и плаћа са приходом од извршења.
 - ц) Ако се плаћање врши као посљедица плијенидбе готовине или депозита на банковним рачунима, плијенидба се односи на укупан износ дуга укључујући камату до датума плијенидбе.

- (5) УИО може издати упуте да се камата не обрачунава ако је износ нижи од трошкова његовог извршења.
- (6) Ако је камата плаћена на дуг који је поништен, врши се поврат те камате.

ГЛАВА IV – ПЛИЈЕНИДБА ИМОВИНЕ

ОДЈЕЉАК А. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 45. (Налог за плијенидбу)

- (1) По истеку рока за плаћање унутар периода принудне наплате и ако уплата није извршена, шеф организационе јединице за принудну наплату издаје налог за плијенидбу имовине и права дужника у вриједности која је довољна да намири главни дуг, накнадни терет принуде, трошкове поступка принудне наплате и припадајуће камате.
- (2) Дугови се могу објединити и наплатити истовремено у оквиру истог поступка, иако нису обавијести достављене у исто вријеме.

Члан 46. (Извршење гаранција)

- (1) Ако је дуг обезбијеђен, организациона јединица за принудну наплату проводи поступак извршења гаранције.
- (2) Ако организациона јединица која врши принудну наплату сматра да гаранција није довољна да се покрије сав дуг, остала имовина дужника се може превентивно заплијенити не чекајући извршење гаранције.
- (3) Процедура извршења банковних гаранција, обвезница или других добровољних и свеобухватних инструмената осигурања дуга треће стране заједничких са трећом страном, је слиједећа:
 - а) Од даваоца гаранције се тражи да плати дуг до висине утврђене гаранцијом или дугом а у току рока за плаћање у оквиру периода принудне наплате.
 - б) Ако давалац гаранције не плати, УИО ће примјеном поступка принудне наплате наставити са наплатом из укупне имовине даваоца гаранције. УИО поступа на основу акта о извршењу против главног дужника.

(4) Гаранције које се састоје од хипотеке, залога или неких других имовинских права којима се оптерећује имовина дужника, а која може бити предмет отуђивања, се извршавају путем отуђивања наведене имовине од стране УИО.

(5) Ако се гаранција састоји од оптерећења на имовину или права која не припадају дужнику, врши се слиједећи поступак:

а) Давалац гаранције добија захтјев за плаћање гарантованог износа или се од њега тражи да имовину стави на располагање УИО у року датом за извршење уплате у оквиру периода принудне наплате.

б) Ако рок за уплату протекне без плаћања, врши се отуђење имовине.

(6) Извршење хипотеке или неких других стварних права врше овлашћени органи принудне наплате без потребе уписивања предбиљежбе на начин прописан у члану 14. став (3) Закона о поступку принудне наплате индиректних пореза у Босни и Херцеговини.

(7) У свим осталим случајевима осим оних из става (6) овог члана, органи УИО који врше принудну наплату обавјештавају регистар о распореду извршења и траже потврду о власништву и оптерећењима како би обавијестили стране, које су заинтересоване за ту имовину, о том извршењу.

(8) Вриједност отуђења се утврђује како је наведено у члану 75. овог правилника и може се разликовати од вриједности која је процијењена када је прихваћена гаранција за ту имовину.

Члан 47. (Плијенидба имовине)

Имовина се плијени у складу са чланом 13. Закона о поступку принудне наплате индиректних пореза.

Члан 48. (Прикупљање информација за плијенидбу)

(1) Када је издат налог за плијенидбу, организациона јединица за принудну наплату има овлашћење да из слиједећих извора прикупи информације у погледу имовине дужника:

а) података које посједује УИО,

б) података из јавних регистара,

ц) података од сваког физичког или правног лица које је обавезно да их пружи према Закону о поступку индиректног опорезивања,

д) података које се траже од дужника,

е) осталих информација које шеф организационе јединице за принудну наплату сматра да су одговарајуће или неопходне да се прикупе путем надзора или испитивањем.

- (2) Обавеза достављања информација настаје у тренутку када органи који врше принудну наплату издају захтјев.
- (3) Лица која не поштују обавезу доставе информација подлијежу санкцијама прописаним Законом о поступку индиректног опорезивања.

Члан 49. (Вршење плијенидбе)

- (1) Према редослиједу плијенидбе из члана 13. Закона о поступку принудне наплате индиректних пореза, прво се плијени она имовина која се може заплијени без уласка у пословне или стамбене просторије дужника.
- (2) Ако вриједност имовине која се заплијени без уласка у пословне или стамбене просторије дужника није довољна да покрије дуг, наставља се плијенидба остатка имовине.
- (3) Ако се имовина која је предмет плијенидбе не налази у пословним или стамбеним просторијама дужника, плијенидбу врши порески извршилац доласком у просторије гдје је та имовина лоцирана и налаже депозитару или представнику депозитара да преда наведену имовину. Тако предата имовина се наводи у писменој изјави о плијенидби.
- (4) Ако се тренутна предаја имовине одбије, могу се предузети потребне мјере попут печења просторија како би се спријечио нестанак, замјена или скривање те имовине. Ове мјере се наводе у писменој изјави о плијенидби.
- (5) Овлашћење за улазак у стамбене просторије неће бити потребно ако станар дозволи улазак службеницима који врше принудну наплату. У противном се овлашћење тражи од суда у складу са одредбама члана 69. Закона о поступку индиректног опорезивања.
- (6) Ако се настоји спријечити или онемогућити улазак у пословне просторије, полицијски органи пружају помоћ службеницима УИО који врше принудну наплату.
- (7) У писменој изјави о плијенидби се наводи уколико није пронађена никаква имовина или је пронађена имовина недовољне вриједности да намири дуг.

- (8) За сваку плијенидбу се издаје писмена изјава о плијенидби која се доставља дужнику. Ако је дужник био присутан током плијенидбе, сматра се да је он том приликом већ обавијештен.
- (9) Када дужник докаже да нема пуно власништво над заплијењеном имовином, плијенидба се ограничава на дио који је власништво дужника, а обавијест о плијенидби се доставља осталим власницима. Одредба овог става не односи се на банковне рачуне које држе више власника.

Члан 50.

(Непоштивање налога о плијенидби)

- (1) Лица која се не придржавају налога о плијенидби, као и она која врше опструкцију или онемогућавање извршења плијенидбе, подлијежу санкцијама.
- (2) Ако депозитар који има сазнање о плијенидби, одобрава или пружа помоћ у избјегавању плијенидбе, покреће се поступак проглашавања појединачне и солидарне одговорности.
- (3) Организационе јединице УИО за принудну наплату су овлашћени да код плијенидбе имовине проводе законски прописане радње. У случају одбијања, онемогућавања, ометања или поновљеног одсуства дужника или депозитара, на захтјев УИО, органи за провођење закона пружају им помоћ.

Члан 51.

(Колизија плијенидби)

- (1) У случају колизије судских или управних плијенидби у погледу исте имовине, првенство се одређује према датуму писмене изјаве о плијенидби сходно одредбама члана 6. Закона о поступку принудне наплате индиректних пореза у Босни и Херцеговини.
- (2) Ако је имовина, коју заплијени УИО или којом се гарантује дуг према УИО, оптерећена ранијим обавезама, УИО има право суброгације у односу на права других повјериоца код плаћања дуга. УИО то може учинити само уколико је претходно оптерећење значајно ниже вриједности него добит коју би УИО вјероватно имала кроз отуђење имовине. Износи плаћени за ту сврху се сматрају трошковима поступка.
- (3) УИО обуставља извршење уколико заплијењена имовина јесте или постаје предметом принудне експропријације. Орган експропријације се обавјештава о плијенидби и налаже му се да плати УИО износ накнаде. Као основу за утврђивање да ли ће УИО наставити или не са извршењем из друге имовине дужника, користи се износ који је договорен између

експропријатора и субјекта експропријације, а уколико не постоји такав договор, износ који понуди орган експропријације.

Члан 52.

(Одговорност за отуђивање заплијењене имовине)

- (1) Лица или субјекти депозитари имовине дужника који, након што приме налог о плијенидби, дозволе или сарађују у отуђивању или сакривању имовине, биће појединачно и солидарно одговорни за измирење дуга до вриједности отуђене или сакривене имовине.
- (2) Уколико УИО располаже индицијама да је извршено отуђење или сакривање имовине, она ће покренути неопходну провјеру која се може састојати од прикупљања информација од депозитара, дужника или било које друге стране заинтересоване за наведену имовину, инспекцијског надзора имовине и просторија и сваке друге радње за коју УИО сматра да је неопходна.
- (3) Уколико се провјером установи да постоји основа за потраживање појединачне и солидарне одговорности, о томе се обавјештава депозитар како би му се омогућило да у року од 10 дана поднесе противдоказе и аргументе.
- (4) У случају да је провјером утврђено да је депозитар појединачно и солидарно одговоран, њему се доставља рјешење о обавези којим се налаже плаћање у оквиру рокова плаћања у поступку принудне наплате. Уколико се плаћање не изврши, УИО ће на основу акта о извршењу према главном дужнику, наплатити и наведени износ путем поступка принудне наплате.

ОДЈЕЉАК Б. ПЛИЈЕНИДБА ГОТОВИНЕ И/ИЛИ НОВЦА ДЕПОНОВАНОГ У ФИНАНСИЈСКИМ ИНСТИТУЦИЈАМА

Члан 53.

(Плијенидба готовине)

- (1) Ако заплијени готовину, порески извршилац констатује то у два примјерка записника при томе један задржава у спису предмета о принудној наплати, а други даје дужнику. Готовина се одмах полаже на рачун Управе за индиректно опорезивање.
- (2) Ако готовина потиче од дневног пазара фирме, шеф организационе јединице за принудну наплату одлучује о износу којег треба заплијенити како се не би зауставило нормално пословање фирме.

Члан 54.

(Плијенидба новца депонованог у финансијским институцијама)

(1) УИО ће, ако располаже сазнањем о могућем постојању рачуна који је отворен у некој финансијској институцији под именом дужника или је дужник његов сувласник, наложити плијенидбу тог износа ради осигурања дуга, накнадног терета принуде, трошкова поступка и евентуалне камате. Исто тако и у случају када је дужник само сувласник рачуна, УИО је овлашћена да заплијени укупан износ који је депонован на том рачуну.

(2) У писменој изјави о плијенидби наводи се број рачуна који је познат УИО, али плијенидба се може проширити у истом тренутку и на сваки други рачун који је отворен у предметној финансијској установи, у том уреду или у другој филијали наведене институције.

(3) Представник тог уреда одмах предузима мјере да се задржи заплијењени износ ако има довољно новца или свеукупан износ стања у осталим случајевима.

(4) УИО издаје налог у којем року су финансијске институције дужне пребацити заплијењени новац на рачун УИО.

(5) У складу са одредбама чланова 64. до 68. Закона о поступку индиректног опорезивања, по окончању пленидбе, дужник се обавјештава о исходу поступка.

ОДЈЕЉАК Ц. ПЛИЈЕНИДБА ДУЖНИКОВИХ НЕНАПЛАЋЕНИХ ПОТРАЖИВАЊА, ВРИЈЕДНОСНИХ ПАПИРА И ПРАВА

Члан 55.

(Плијенидба претворивих вриједносних папира депонованих у финансијским институцијама или институцијама специјализованим за управљање вриједносним папирима)

(1) УИО доставља институцији писмену изјаву о плијенидби са наведеним вриједносним папирима који су јој познати до износа потребног за осигурање износа дуга.

(2) У исто вријеме финансијска институција потврђује УИО да ли је предочена информација тачна. Ако није, УИО се доставља списак вриједносних папира који су депоновани у предметној институцији.

(3) УИО обавјештава институцију које вриједносне папире треба заплијенити, а које не.

- (4) Дужник се обавјештава о плијенидби.
- (5) УИО налаже институцији да заплијењене вриједносне папире прода на званичној берзи.
- (6) Институцији се омогућава да из продајне цијене намири уобичајене трошкове и/или провизију за услугу коју је извршила.
- (7) Ако из било којих разлога институција не може продати те вриједносне папире, нпр. ако они нису излистани на званичној берзи, исти се предају УИО, која налаже руководећем органу фирме која је издала вриједносне папире да припреми њихову продају под најповољнијим условима. Изузетно од претходне реченице, у случају постојања ризика сукоба интереса, УИО сама врши одговарајуће аранжмане за ту продају. Ако УИО не може да постигне цијену која прелази номиналну вриједност вриједносних папира, јавна аукција или лицитација и директна продаја су дозвољена средства продаје. Износ добијен од продаје одмах се уплаћује на рачун УИО.
- (8) УИО може, ако сматра да је то повољније за измирење дуга, умјесто продаје вриједносних папира, заплијенити камате, дивиденде, приходе било које врсте или поврате по њиховом доспијећу.
- (9) Сваки преостали износ се враћа дужнику.
- (10) Одредбе овог члана примјењују се и на вриједносне папире који су представљени као улази на банковне рачуне, улози или помоћу неког сличног средства.

Члан 56.

(Плијенидба претворивих вриједносних папира који нису депоновани у финансијским институцијама или у институцијама специјализованим за управљање вриједносним папирима)

- (1) Плијенидба вриједносних папира из овог члана врши се уручењем писменог налога о плијенидби вриједносних папира у довољној вриједности за покривање износа дуга дужнику или, по потреби, депозитару. У овом другом случају, дужник се обавјештава о плијенидби.
- (2) УИО плијени вриједносне папире и налаже њихову продају путем продаје на званичној берзи или путем јавне аукције или лицитације и директне продаје ако ови папири нису на списку на берзи.

(3) Ако се сматра да ће лакше измирити дуг, УИО може, умјесто да прода вриједносне папире, извршити плијенидбу камата, дивиденди, прихода било које врсте или поврата по њиховом доспијећу.

(4) Сваки преостали износ рефундира се дужнику.

(5) Одредбе овог члана примјењују се на вриједносне папире који су представљени као улази на банковне рачуне, улози или помоћу неког сличног средства.

(6) Код плијенидбе улога фирми у којима партнери, према закону или статуту имају право првенства стицања, и партнери и фирма се извјештавају о плијенидби.

Члан 57.

(Плијенидба ненаплаћених потраживања и права дужника)

(1) Ако се плијене кредити или права без гаранције, о тој плијенидби се обавјештава и дужник и лице или фирма која дугује новац, тј. која је на неки други начин обавезна према дужнику уз упозорење да након ове обавјести само уплате, тј. остала уговорна плаћања извршена према УИО имају ослобађајући ефекат, док уплате, тј. уговорне обавезе измирене према дужнику немају такав ефекат.

(2) По доспијећу неког кредита или права, дужников дужник врши уплате УИО до износа који покрива износ дуга.

(3) Ако се плаћање врши у ратама, лице које врши уплату добија налог да рате доставља УИО до измирења дуга.

(4) Ако су заплијењени кредити и / или гарантована права, плијенидба укључује и права дужника у складу са гаранцијом. О плијенидби се обавјештава лице које посједује добра или право дато као гаранција. Ако дужник пореског дужника не испуњава своје обавезе према УИО, УИО активира гаранцију у складу са њеном природом.

ОДЈЕЉАК Д. ПЛИЈЕНИДБА ПЛАТА, НАКНАДА, ЗАРАДА И ПЕНЗИЈА

Члан 58.

(Плијенидба плата, накнада, зарада и пензија)

(1) Плијенидба плата, накнада, зарада и пензија врши се уз ограничења која су наведена у члану 13. Закона о поступку принудне наплате индиректних пореза.

(2) Плијенидба се констатује у писменој изјави о плијенидби, иста се доставља и лицу које врши плаћање и дужнику.

(3) Лице које врши плаћање обавезно је да задржи заплијењени износ и уплати га на рачун УИО до висине износа дуга.

(4) По измирењу дуга, УИО обавјештава лице које врши плаћање да престане са даљим задржавањем износа.

(5) Лице које врши плаћање је појединачно и солидарно одговорно за дуг до висине неизмиреног износа ако он/она сарађује или даје пристанак за прекид плијенидбе.

Члан 59.
(Плијенидба остале имовине)

Ако плијенидба из члана 58 укључује наредне уплате, а постоји и друга имовина која се може заплијенити, та се имовина може плијенити, одмах након прве уплате из претходног члана која је заплијењена.

ОДЈЕЉАК Е. ПЛИЈЕНИДБА НЕПОКРЕТНЕ ИМОВИНЕ

Члан 60.
(Писмена изјава о плијенидби)

(1) Плијенидба непокретне имовине врши се уз писмену изјаву о плијенидби, која садржи:

а) име и презиме и назив фирме власника и, по потреби, лице које посједује заплијењену непокретну имовину, идентификациони број и све остале податке који могу допринијети његовој идентификацији;

б) локацију и опис непокретне имовине;

ц) појединости о власништву дужника у погледу заплијењене непокретне имовине, попут дјеломичног власништва или друге опције, ако постоје;

д) укупан износ дуга и вриједност оптерећења у корист УИО на непокретну имовину;

е) упозорење да ће се предбиљежба уписати у земљишно-књижни регистар у корист УИО.

(2) О плијенидби непокретне имовине се обавјештава дужник, брачни друг ако су склопили брак по систему заједничке имовине, треће стране које имају права над имовином и хипотекарни повјерилац ако постоји и у исто вријеме од власника имовине се тражи да достави УИО власнички лист над имовином.

Члан 61.
(Предбиљежба у земљишно-књижном регистру)

(1) Шеф организационе јединице за принудну наплату подноси налог за пљенидбу надлежном земљишно-књижном регистру тражећи да се региструје предбиљежба о имовини. Након тога УИО тражи потврду о томе у којој стоје:

- а) детаљи о оптерећењима над имовином која је регистрована у тренутку плијенидбе и појединости о корисницима те имовине,
- б) идентитет и адреса власника непокретне имовине у тренутку плијенидбе.

(2) Ако се из информација које се добију из земљишно-књижног регистра открије да неки носиоци права нису обавијештени о плијенидби, они се одмах обавјештавају.

(3) Земљишно-књижни регистар је обавезан да убиљежи (плијенидбу) у регистар не испитујући позадину или оправданост случаја за који је УИО одговорна.

Члан 62.
(Захтјеви у вези с налогом о плијенидби)

Налог о плијенидби непокретне имовине садржи слиједеће:

- а) примјерак налога за принудну наплату и примјерак писмене изјаве о плијенидби која се тиче заплијењене непокретне имовине, са знаком коме и у којем својству је достављена обавијест о овој плијенидби,
- б) објашњење права које дужник има над заплијењеном имовином,
- ц) име и презиме лица које посједује непокретну имовину, ако постоји,
- д) укупан износ дуга и износ оптерећења у корист УИО на непокретној имовини,
- е) налог да се плијенидба у корист УИО евидентира у регистар.

Члан 63.
(Подношење налога за плијенидбу земљишно-књижном регистру)

(1) Налози за плијенидбу подnose се земљишно-књижном регистру у три примјерка. Земљишно-књижни регистар одмах врши поврат једног примјерка чиме се потврђује пријем. Други примјерак враћа се УИО по упису плијенидбе, а трећи примјерак остаје у архиви земљишно-књижног регистра.

(2) Ако непокретна имовина није регистрована у земљишно-књижном регистру или из неког другог разлога није могуће евидентирати плијенидбу у том регистру, о томе се, на одговарајући начин, одмах информише УИО.

Члан 64.
(Попратне појаве код регистрације)

(1) Ако се плијенидба не може регистровати због грешке коју је могуће исправити, УИО је одмах исправља.

(2) Ако се плијенидба не може регистровати јер је непокретна имовина регистрована на име трећег лица које је регистровало своје право након што је дужнику достављен налог за принудну наплату, УИО ће испитати да ли је нови власник имао добре намјере код регистровања власништва. Ако то није случај, у складу са чланом 22. Закона о поступку индиректног опорезивања, нови власник се сматра појединачно и солидарно одговорним за плаћање обавезе.

Члан 65.
(Одгађање регистрације плијенидбе)

(1) Земљишно-књижни регистар евидентира плијенидбу у току двије седмице по пријему налога о плијенидби.

(2) УИО предузима законом предвиђене радње против земљишно-књижних регистара ради измирења штета које настају одгађањем евидентирања плијенидби у земљишно-књижне регистре.

(3) Поновљена одгађања која могу опструисати поступак законског поступања достављају се надлежним правосудним органима ради предузимања прописаних мјера против земљишно-књижних регистара који не обављају своје обавезе према закону.

ОДЈЕЉАК Ф. ПЛИЈЕНИДБА КАМАТА, ПРИХОДА И РЕНТИ СВАКЕ ВРСТЕ; ИНДУСТРИЈСКЕ СВОЈИНЕ; ПЛЕМЕНИТИХ МЕТАЛА, ДРАГОГ КАМЕЊА, НАКИТА, ПРЕДМЕТА ОД ЗЛАТА, СЛИКА И АНТИКВИТЕТА

Члан 66.
(Плијенидба камата, прихода и ренти)

(1) При плијенидби камата, прихода и ренти од дужника, а која су у новчаном износу, писмена изјава о плијенидби доставља се дужнику и лицу које врши плаћање или субјекту, који задржава уплате и пребацује их на рачун УИО све до измирења укупног дуга.

(2) Ако су приходи или ренте у форми права која потичу од интелектуалног власништва, сматрају се платама, и плијене се према одредбама о плијенидби плата.

(3) У случајевима када приходи или ренте потичу од комерцијалних, индустријских или пољопривредних дјелатности, УИО одређује управника који поступа према члану 73. овог правилника. Ако је већ именован стечајни управник због стечајног поступка дужника, исто лице може дјеловати, ако не постоји разлог да УИО именује друго лице.

(4) Ако је потребно, и осигуравајуће друштво, које је осигурало приходе, се обавјештава о плијенидби путем упозорења да се одштете плаћају УИО у случају да се деси осигурани случај.

Члан 67. (Плијенидба индустријске својине)

(1) Плијенидба индустријске својине врши се доласком пореског извршиоца у пословне или стамбене просторије лица или правног лица коме припада та својина.

(2) Сачињава се писмена изјава о плијенидби која садржи списак имовине и свих права који се плијене.

(3) Плијенидба укључује:

- а) право преноса пословања ако фирма послује из изнајмљених просторија, укључујући објекте, реновирања, измјене итд, ако постоје;
- б) нематеријална права у вези са пословном имовином;
- ц) машинерију, намјештај, алате, справе и остале инструменте за производњу и рад;
- д) трговачку робу, полу-готове производе и сировине;
- е) евентуалне накнаде укључујући и право на потраживање тих износа.

(4) О плијенидби се обавјештава и дужник који није био присутан током вршења плијенидбе, као и његов брачни друг ако су пословне просторије заједничка својина оба брачна друга. Ако је дужник присуствовао плијенидби, он потписује писмену изјаву о плијенидби заједно са пореским извршиоцем и за себе задржава један примјерак. Ако су пословне просторије издате, обавијест о плијенидби се такође доставља и власнику просторија.

(5) Према околностима, слиједеће мјере се могу наложити:

- а) печатење просторија до продаје заплијењене имовине;
- б) постављање упосленика УИО да надгледа власничко управљање фирмом, тј. дужника;

ц) постављање упосленика УИО да управља пословањем. Ова мјера се предузима изузетно и само у случајевима када се претпоставља да може доћи до ненадокнадивих штета које утичу на солвентност дужника, а и ако врста пословања то дозвољава.

Члан 68.

(Плијенидба племенитих метала, драгог камења, накита, предмета од злата, слика и антиквитета)

(1) Плијенидба племенитих метала, драгог камења, накита, предмета од злата и сребра, античких предмета и сваког другог предмета од историјске или умјетничке вриједности врши се уз писмену изјаву о плијенидби у коју се наводе детаљи о имовини која се плијени.

(2) Ако дужник не присуствује плијенидби, он се о томе обавјештава. А ако је дужник присуствовао плијенидби, он, заједно са пореским извршиоцем, потписује писмену изјаву о плијенидби и задржава један примјерак за себе.

(3) УИО предузима неопходне мјере предострожности у циљу спречавања замјене или прикривања одузете имовине коју, према члану 72. овог правилника, треба одмах депоновати.

(4) Ако се имовина држи у просторијама других лица или субјеката осим дужника, примјењује се члан 49., ставови (3) до (6) овог правилника.

ОДЈЕЉАК Г. ПЛИЈЕНИДБА ФИЗИЧКЕ ПОКРЕТНЕ ИМОВИНЕ И ЖИВЕ СТОКЕ

Члан 69.

(Плијенидба физичке покретне имовине и живе стоке)

(1) Плијенидба физичке покретне имовине и живе стоке из ове главе врши се доласком пореског извршиоца у пословне и стамбене просторије дужника или на мјесто гдје је та имовина лоцирана.

(2) Плијенидба се, чак и ако је безуспјешна, уноси у писмену изјаву о плијенидби. Када дужник не присуствује плијенидби, ова му се писмена изјава доставља.

(3) Ако се имовина одмах не депонује, она се обезбјеђује печатењем или на неки други одговарајући начин.

(4) Предбилежба о плијенидби се евидентира у Регистру залога у погледу имовине која подлијеже регистрацији у јавним регистрима, попут возила, а шеф организационе јединице за принудну наплату издаје налог за евидентирање предбилежбе надлежном регистру.

Члан 70.
(Плијенидба возила)

(1) Код плијенидбе возила када није могуће њихово тренутно одузимање, од власника се тражи да возила, у року од пет дана, преда организационој јединици за принудну наплату УИО заједно са документацијом и кључевима возила. Ако дужник не поступи по налогу организационе јединице за принудну наплату или се имовина не пронађе, УИО може наставити са плијенидбом остале имовине. Изузетно од претходног става, УИО налаже органима да заплијене, доведу и запечате предметно возило ако га пронађу.

(2) Када се плијени имовина која је стечена у ратама, треба примијенити одредбе из Закона о регистру залога ако су регистрована преференцијална права повјериоца.

ОДЈЕЉАК Х. РЕГИСТРАЦИЈА У РЕГИСТАР ЗАЛОГА И ДЕПОНОВАЊЕ ЗАПЛИЈЕЊЕНЕ ИМОВИНЕ

Члан 71.
(Регистар залога)

(1) У Регистар залога који је успостављен у складу са оквирним Законом о залозима ("Службени гласник БиХ", бр. 28/2004) региструје се предбиљежба о плијенидби, ако ова укључује имовину над којом се могу регистровати права у складу са оквирним Законом о залозима.

(2) Предбиљежба у Регистру залога ограничена је на информацију да је УИО одузела имовину дужника која подлијеже регистрацији у Регистру залога.

(3) Уз одобрење дужника, УИО пружа, на захтјев, детаље о регистрацијама предбиљежбе у Регистру залога.

Члан 72.
(Депоновање заплијењене имовине)

(1) УИО одређује мјесто за депоновање одузете имовине до њене продаје.

(2) Имовина која се у вријеме њене плијенидбе држи у објектима за депоновање или другим мјестима, и за коју УИО сматра да је довољно сигурна и обезбјеђена, остаје депонована у тим институцијама, али је на располагању УИО.

(3) Остала имовина се депонује како сlijеди:

а) у просторијама УИО, ако исте постоје и ако су погодне за смјештај имовине;

б) у просторијама било којег другог јавног органа који има одговарајуће објекте и услове, укључујући музеје, библиотеке, итд;

ц) у просторијама фирми које пружају такве услуге;

д) у просторијама физичких лица и правних лица (осим дужника), које УИО сматра довољно поузданим и солвентним;

е) у просторијама дужника ако је имовина тешка и/или је њен транспорт скуп или када УИО сматра да, ако остаје код дужника, то неће представљати неки посебан ризик за наставак поступка принудне наплате. УИО ће размотрити евентуалну примјену одговарајућих мјера предострожности и дужник подлијеже грађанским и кривичним обавезама депозитара како је наведено у члану 73. овог правилника и одредбама Кривичног закона.

(4) У случајевима из тачке б), ц) и д) става (3) овог члана, односи између УИО и депозитара регулишу се уговором.

(5) У случајевима из тачке е) става (3) овог члана, имовина се оставља дужнику, тј. дужник се поставља за депозитара заплијењене имовине уносећи напомену о овоме у писмену изјаву о плијенидби.

Члан 73.

(Дужности, обавезе и одговорности депозитара)

(1) Депозитар је обавезан да чува одузету имовину под одговарајућим и безбједним условима и поврати је УИО на њен захтјев.

(2) Депозитар поступа са потребном бригом и пажњом.

(3) Ако обавезе депозитара захтијевају радње које прелазе оквир чувања, одржавања и поврата имовине, шеф организационе јединице за принудну наплату издаје овлашћење за предузимање таквих радњи.

(4) У случајевима из члана 66. и 67. овог правилника гдје је постављен депозитар, обавезе исто тако покривају редовно управљање одузетом имовином и пословањем укључујући и обавезу плаћања прихода од имовине коју води и којом управља УИО.

(5) Код постављања депозитара одређује се врста и обим радњи за које је потребно овлашћење органа УИО за принудну наплату. Депозитар је исто тако обавезан да на захтјев полаже рачуне УИО, и дјелује у складу са налозима УИО у смислу бољег управљања и одржавања депоноване имовине.

(6) Депозитар подлијеже кривичној и грађанској одговорности у случају непридржавања прописаних обавеза.

(7) Депозитар је појединачно и солидарно одговоран у погледу дуга до границе подигнутог износа када помаже или даје пристанак да се одузета имовина пусти у слободан промет.

Члан 74.
(Права депозитара)

Депозитар, осим кад није дужник постављен за депозитара, има право на договорену накнаду за пружене услуге као и да му се исплате трошкови депоновања када то није укључено у накнаду.

ГЛАВА V – ПРОДАЈА ОДУЗЕТЕ ИМОВИНЕ

ОДЈЕЉАК А. РАДЊЕ КОЈЕ ПРЕТХОДЕ ПРОДАЈИ

Члан 75.
(Процјена имовине и утврђивање продајне вриједности)

(1) УИО врши процјену одузете имовине примјеном редовних и уобичајених критерија код обављања процјене, а који се примјењују према врсти имовине:

- а) капитализацијом и приписивањем прихода,
- б) вршењем процјене позивом на вриједност која је регистрована или процијењена у званичним регистрима,
- ц) коришћењем информација које су на располагању о просјечним цијенама на тржишту,
- д) стопама и подацима са домаћих или међународних тржишта,
- е) мишљењем стручњака УИО,
- ф) на било који други начин прописан законом.

(2) Ако УИО сматра да је неопходно вјештачење за процјену имовине, ту процјену може извршити стручњак из другог јавног органа или један од спољних вјештака.

(3) Извршена процјена јесте продајна вриједност и доставља се дужнику.

(4) Против процјене коју врши УИО не може се поднијети жалба, али дужник може доставити супротну процјену вјештака у вези процијењене вриједности имовине у року од 10 дана од дана након обавијести о процјени.

(5) Ако је разлика између процјене коју је извршила УИО и процјене коју је вршио дужников вјештак нижа за 10%, онда се за продајну вриједност узима вриједност коју је одредио дужников вјештак. Накнаде дужниковог

вјештака и остали трошкови који су настали вршењем приватне процјене падају на терет дужника.

(6) Ако је разлика у процјени већа од 10%, онда процјену одређује независни вјештак.

(7) У циљу прибављања списка независних вјештака који су заинтересовани за процјену вриједности у горе поменутих случајевима, УИО ће контактирати призната професионална удружења или субјекте да јој доставе списак независних вјештака које ангажују према наведеном реду. Ако не постоје вјештаци за посебан случај процјене, УИО контактира суд да јој достави списак регистрованих фирми за процјену, које се ангажују према наведеном реду. Та друштва или корпорације, односно судови, на захтјев УИО, постављају независног вјештака.

(8) И дужник и УИО сnose по пола трошкове независног вјештака из става 6.

(9) Процјена коју изврши независни вјештак представља продајну вриједност.

10) Ако је заплијењена имовина оптерећена обавезама према другим повјериоцима, продајна вриједност је разлика између процјене и терета који су већ регистровани. Претходни терети остају на имовини и не измирују се новцем који се добије продајом.

(11) Ако су терети већи од процијењене вриједности имовине, продајна вриједност представља износ дугова и трошкова, ако исти не премашује продајну вриједност. Ако је процијењена вриједност имовине већа од износа дуга и трошкова према УИО, продајна цијена ће бити процијењена вриједност, а средства која се добију продајом не могу се користити за плаћање преосталих дугова. У ту сврху УИО ће извршити провјеру да ли су постојећи терети умањени неком уплатом након њихове регистрације или из другог разлога.

(12) Ако околности указују да су терети симулирани и њихов износ спречава или отежава наплату дуга, УИО покреће захтјев за грађанску или кривичну одговорност. До окончања овог предмета, поступак принудне наплате се наставља из имовине која је оптерећена, а ако УИО сматра одговарајућим, и из остале имовине која се може заплијенити.

Члан 76.
(Исправе о праву власништва)

(1) Ако у тренутку када се дужнику уручује писмена изјава о плијенидби нису поднесене исправе о праву власништва, УИО тражи од дужника да то учини у року од 10 дана.

(2) Ако дужник не поднесе исправе о праву власништва, УИО тражи потврду о власништву из земљишно-књижног регистра.

(3) УИО издаје исправу о праву власништва купцу заплијењене имовине.

Члан 77.
(Групе)

(1) Имовина се може састављати у групе када по својој природи предмети припадају једни другим као цјелина и када се сматра да је то изводљиво ради ефикасније продаје те имовине.

(2) Заплијењена имовина која се састоји од више предмета који су претходно путем залога или хипотеке прихваћени као јединствена гаранција саставља се у једну групу.

ОДЈЕЉАК Б. ПРОДАЈА ЗАПЛИЈЕЊЕНЕ ИМОВИНЕ

Члан 78.
(Начини продаје)

(1) Са изузетком случајева који су јасно наведени у глави IV овог правилника, продаја заплијењене имовине врши се путем јавне аукције, јавне лицитације или директном продајом.

(2) Уобичајени поступак за продају је јавна аукција осим у случајевима када је неки други начин продаје искључиво примјенив.

Члан 79.
(Продаја путем јавне лицитације)

(1) Само у слиједећим случајевима дозвољено је продавати заплијењену имовину путем јавне лицитације:

а) када продаја заплијењене имовине, због њених карактеристика или гламазности, може изазвати штетне последице на тржишту.

б) када постоје добро оправдани разлози јавног интереса укључујући ризик од наношења штете УИО или могућим купцима и јавном здравству и сигурности.

(2) Директор УИО издаје овлашћење за лицитацију и позив на лицитацију се објављује на огласној плочи УИО. Када се сматра да је повољнији начин за добијање бољих цијена, лицитација се исто тако објављује и у Службеном гласнику БиХ и одговарајућим дневним листовима и осталим медијима које одреди директор УИО. У позиву на лицитацију наводи се сва имовина која подлијеже лицитацији, као и рокови и услови плаћања и депозита. Позив на лицитацију исто тако садржи и информације о посебним условима, попут захтјева да учесници, у складу са одговарајућим законима и правилима, мора да исте испуне како би могли легално посједовати или користити предметну имовину.

(3) По истеку рока за подношење понуда, директор УИО у року од пет радних дана одлучује која се понуда прихвата, или да одбаци све понуде. Ако је одлучено да се прихвати понуда, прихвата се најповољнија, узимајући у обзир исто тако и економске аспекте придржавања посебним захтјевима лицитације.

(4) У случају да се не поднесу понуде или након прегледа понуда постаје јасно да се све понуде одбацују, поступак лицитације се проглашава неважећим. Након тога се врши продаја имовине путем директне продаје како је прописано у овом правилнику.

Члан 80. (Налог за продају)

(1) Шеф организационе јединице за принудну наплату издаје налог за продају заплијењене имовине до вриједности која је довољна за покривање дуга, накнадног терета принуде, трошкова плијенидбе и затезних камата, избегавајући колико је могуће продаје оне имовине чија вриједност премашује износ дуга без обзира на одобрење да се та имовина касније прода, ако је потребно, за успјешно измирење укупног дуга УИО.

(2) У налогу за продају наводи се датум, вријеме и мјесто одржавања продаје, као и процијењена вриједност имовине за понуде.

Члан 81. (Обавијест о продаји)

(1) Налог за продају се доставља дужнику, брачном другу дужника са заједничком имовином, депозитару ако то није УИО или дужник и хипотекарним и/или заложним повјериоцима.

(2) Дужник се не обавјештава о директној продаји која се одржава као посљедица неуспјеле аукције или лицитације.

(3) У обавијести се наводи да се са заплијењене имовине може скинути терет у сваком тренутку прије отпочињања продаје ако се уплати укупан износ дуга.

(4) Између обавијести о продаји и аукције потребан је период од најмање 10 радних дана.

(5) Ако је адреса дужника непозната УИО, сматра се да је у самој најави аукције достављена и обавијест о продаји.

Члан 82. (Најава аукције)

(1) Аукција се најављује на огласној плочи у уреду УИО који је овлашћен за вршење аукција. Када се, по мишљењу шефа организационе јединице за принудну наплату, сматра да ће, пропорционално вриједности имовине, аукција дати позитиван резултат, она се најављује и у локалним новинама.

(2) У најави аукције наводе се:

- а) подаци о дану, сату и мјесту одржавања аукције,
- б) опис имовине укључујући и напомену о минималној цијени за сваку понуду и минимално већој понуди,
- ц) информација о мјесту ускладиштења имовине,
- д) дани и сати у току којих се имовина и докази о власништву могу погледати,
- е) позив на правну обавезу полагања готовинског депозита Одбору за продају. Захтјев за депозит износи 10% од договорене цијене за продају имовине. У најави аукције децидно се наводи упозорење да депозит остаје код УИО, ако учесник на аукцији не испуни обавезу плаћања цијене која се понуди у току аукције,
- ф) информације да се аукција поништава ако су дуг, накнадни терет принуде, трошкови плијенидбе и затезне камате плаћени прије отварања аукције,
- г) информација о оптерећењима, обавезама и осталим правним околностима који могу постојати,
- х) позив на обавезу учесника на аукцији којем се прода имовина, да разлику између депозита и цијене треба платити најкасније у року 5 радних дана,
- и) информација о могућности одржавања друге аукције ако Одбор за продају, по оцјени резултата прве аукције, сматра одговарајућим, и о могућности одржавања директне продаје ако имовина није продата током аукције.

(3) Аукција се најављује станарима изнајмљених кућа или пословних просторија и власницима пословних просторија у случајевима аукције права о преносу пословања.

**Члан 83.
(Понуђачи)**

(1) Аукције су јавне. Сва пунољетна физичка и правна лица прихватају се као понуђачи на јавним аукцијама, под условом да:

- а) имају законско право да учествују на аукцији,
- б) нису упосленици УИО,
- ц) нису у родбинском односу са неким од упосленика УИО до трећег кољена линијског или колатералног крвног сродства.

(2) Сви понуђачи, на захтјев, треба да покажу своју личну карту или пасош и да могу документовати на досљедан начин уколико су заступници.

(3) Сви прихваћени понуђачи депонују готовину у износу најмање 10% од цијене договорене за продају имовине на јавној аукцији.

(4) Депозити се примају све до 15 минута прије почетка аукције.

(5) У периоду од пет радних дана купац имовине плаћа разлику између депонованог износа и понуде. Потврда о куповини се не издаје прије издавања доказа о уплати разлике.

(6) Свим понуђачима који не купе имовину, раније уплаћени износи готовине се одмах исплаћују.

**Члан 84.
(Одбор за продају)**

(1) Одбор за продају (у даљем тексту: Одбор) чини предсједник, два члана и секретар.

(2) Предсједник је шеф организационе јединице за принудну наплату, секретар је шеф Одсјека за контролу, а два члана су упосленици организационе јединице за принудну наплату који ротирају у смислу њиховог постављања за чланове Одбора за сваку аукцију.

(3) Одбор је одговоран за примјерно и законско обављање аукције.

(4) Састав одбора је исти за лицитацију и директну продају и примјењује исте одредбе.

Члан 85.
(Одржавање аукције)

- (1) Аукције се одржавају у просторијама које су назначене у огласу.
- (2) Након формирања Одбора, аукција почиње читањем списка имовине која се нуди на аукцији и других услова који је прате.
- (3) Предсједник позива понуђаче које су учесници аукције, идентификује их и тражи доказ да су у прописаном року депоновали износ од 10% од договорене цијене за продају. Учеснику аукције који не презентује доказ о положеном депозиту неће се дозволити приступ аукцији ни под којим условима.
- (4) Предсједник најављује почетак аукције и информише учеснике аукције о процјенама понуда.
- (5) Аукција се прекида одмах након што новац, који се добије за већ продату имовину на аукцији, покрије износ дуга.
- (6) Ако је по окончању аукције остало непродате имовине јер није постигнута минимална цијена, Одбор одлучује да ли да се иде на другу аукцију или на поступак директне продаје.
- (7) Код одлуке Одбора да се одржи друга аукција, поступак је слиједећи:
 - а) пола сата након окончања прве аукције, одржава се друга,
 - б) минимална договорена цијена за продају имовине биће 75% од минималне цијене постигнуте на првој аукцији,
 - ц) у току пола сата из тачке а) овог става, сви они који желе да учествују на аукцији, полажу депозит ако то нису учинили за прву аукцију. Износ депозита је исти као и за прву аукцију,
 - д) сви који су раније положили депозит за прву аукцију имају право да учествују и на другој аукцији на основу тог раније положеног депозита,
 - е) друга аукција се одвија на исти начин и под истим условима као и прва аукција,
 - ф) сва имовина непродата у току друге аукције ставља се у поступак директне продаје под условима који су утврђени у овом правилнику.
- (8) У току аукције воде се записници и овјеравају стављањем потписа од стране свих чланова Одбора као и купца.
- (9) Ако је аукција закључена а нису покривени сви дугови, накнадни терети принуде и камате, те је још остало имовине за продају, у записник се уноси напомена да се, у складу са овим правилником, отвара поступак директне продаје.

(10) Након окончања аукције, председник Одбора:

а) враћа депозите учеснику аукције ако депозит премашује износ којег је он платио за купљену имовину на аукцији или ако није купио ништа,

б) захтијева од купца да изврши уплату, уз упозорење да, ако то не учине најмање у току слиједећих пет дана, они губе своје депозите и сматраће се одговорним за плаћање накнаде УИО за учињену штету,

ц) издаје упозорење да, ако купац не изврши уплату за имовину коју је купио на аукцији, то не значи аутоматски да се прихвата слиједећа највећа понуда. У случајевима када купац на аукцији не плати преосталу цијену, Одбор издаје налог за одржавање друге аукције у току слиједећих 15 дана,

д) поништава дуг до износа који је покривен продајом имовине, а преостали износ, ако га има, предаје се дужнику,

е) обезбјеђује купцу са аукције потврду о куповини имовине и цијени која је плаћена,

ф) уручује купљену имовину купцу по представљању доказа да је извршено плаћање свих обавеза које су настале куповином на аукцији.

(11) Ако дуг преостане и по окончању аукције, он се проглашава ненаплативим.

Члан 86.

(Аукције које врше професионалне фирме за аукцију)

(1) УИО може продавати заплијењену имовину путем професионалних фирми за аукцију.

(2) Избор професионалних фирми за аукцију врши се јавним тендером у складу са законским одредбама о јавним набавкама.

(3) Учешће на овом тендеру не дозвољава се професионалним фирмама међу чијим власницима су дионичари или партнери упосленика УИО или њихова родбина до трећег кољена линијског или колатералног крвног сродства. Исто правило примјењује се и на професионалне фирме за аукцију ако су рођаци упосленика УИО до трећег кољена линијског или колатералног крвног сродства.

(4) Правила која се примјењују на аукцијама које врши УИО, исто тако важе и за професионалне фирме које врше аукцију уз слиједећа правила:

а) професионалним фирмама за аукцију је дато право да одлучују да ли је или није потребно полагати депозит за учешће на аукцији,

б) по окончању аукције, учесник који побиједи на аукцији одмах плаћа износ своје понуде,

ц) шеф организационе јединице за принудну наплату и шеф Одсјека за контролу представљају на аукцији Одбор УИО и они одлучују о сваком инциденту који може искрнути током аукције,

д) ако се на аукцији појави дужник и вољан је измирити укупан износ дуга прије продаје имовине, аукција се одмах прекида.

(5) По окончању аукције представници УИО сређују рачуне и плаћају услуге фирми за аукције или аукционарима. Ово се сматра трошковима поступка принудне наплате. Добијени износ се одмах уплаћује на рачун УИО.

Члан 87.

(Продаја путем директне продаје)

(1) Заплијењена имовина се продаје путем директне продаје у слиједећим случајевима:

а) ако је по окончању аукције или јавне лицитације преостало непродате имовине,

б) ако је заплијењена имовина кварљива или шеф организационе јединице за принудну наплату сматра да постоје оправдани разлози за хитно поступање са имовином.

(2) Ако се директна продаја врши због поништене аукције или лицитације, врши се у року од једног мјесеца, од датума неуспјеле лицитације или аукције. Ако се директна продаја врши због разлога хитног поступања, треба се извршити одмах, истеком рока од десет радних дана од достављања обавијести дужнику.

(3) Минимална цијена договорена за директну продају биће слиједећа:

а) ако је имовина била предмет лицитације или само једне аукције, иста представља минималну договорену цијену за продају путем лицитације или аукције,

б) ако је имовина била предмет двије аукције у том случају не постоји минимална договорена цијена за продају.

(4) Ако се директна продаја врши као посљедица неуспјеле лицитације, учесници у директној продаји треба да испуњавају исте услове као и за лицитацију.

(5) Директна продаја најављује се на огласној плочи у уреду УИО који је овлашћен за продају. Када се, према мишљењу шефа организационе јединице за принудну наплату, сматра да ће резултат продаје бити позитиван и пропорционалан вриједности имовине, продаја се најављује у дневним новинама.

(6) Најава продаје садржи слиједеће информације:

- а) разлоге за продају имовине по систему директне продаје (нпр. неуспјела аукција),
- б) датум и вријеме директне продаје,
- ц) списак предмета који се продају уз минималне цијене, ако и када постоје,
- д) начин достављања понуде.

(7) Понуде се достављају у затвореној коверти најмање 24 часа прије вршења директне продаје и јасно се наводи која имовина је предмет понуде, као и понуђена цијена.

(8) У случају директне продаје, не захтијева се полагање депозита.

(9) Одређеног дана и у одређено вријеме, у присуству свих учесника, Одбор отвара коверте и продаје имовину лицу са најбољом понудом.

(10) У случају да лице које је понудило највећу цијену није присутно, имовина се продаје слиједећем лицу са најбољом понудом.

(11) Ако није прописана минимална цијена, Одбор може одлучити да одбаци све понуде ако се исте сматрају неприхватљивим.

(12) Ако се директна продаја врши када претходно нису одржане лицитације или аукције јер је роба кварљива или због разлога хитног поступања са продајом имовине, УИО ће поступати на слиједећи начин:

- а) извршиће се процјена имовине према одредбама овог правилника, узимајући у обзир посебне околности,
- б) процијењена вриједност се не смије објавити или обзнанити на други начин,
- ц) не постоји минимална цијена за продају,
- д) уколико нити једна понуда не одговара процијењеној вриједности, Одбор врши продају имовине путем надметања међу оним лицима која су дала понуду,
- е) ако се не постигне процијењена вриједност и имовина остане непродата Одбор одлучује да је прода лицу са најбољом понудом, ако пресудне околности нису против тога.

(13) У случају да се имовина не прода након одржане директне продаје, имовина из члана 93. овог правилника се уступа БиХ, а остала имовина се враћа дужнику.

(14) Ако два или више учесника понуде исти износ, Одбор треба да врши продају имовине путем надметања међу тим лицима која су дала понуду са истим износом.

(15) О директној продаји води се записник и овјерава стављањем потписа од стране свих чланова Одбора и купца.

(16) Купац плаћа цијену одмах након окончања директне продаје.

(17) Имовина се предаје купцу када је уплаћена договорена цијена и купац докаже да су испуњене све обавезе које произилазе из куповине.

(18) Правила утврђена у члану 83., став 1. ц се такође примјењују на директну продају.

ОДЈЕЉАК Ц. РАДЊЕ НАКОН ПРОДАЈЕ ЗАПЛИЈЕЊЕНЕ ИМОВИНЕ

Члан 88.

(Исправа о праву власништва над непокретном имовином)

(1) У случају продаје непокретне имовине, издаје се исправа о праву власништва у року од 15 радних дана након што купац измири цијену имовине.

(2) У корист купца, шеф организационе јединице за принудну наплату потписује исправу о праву власништва.

(3) У исправи о праву власништва се наводи да се поништава предбиљежба, која је у корист УИО била унесена у земљишно-књижни регистар.

(4) Шеф организационе јединице за принудну наплату издаје налог земљишно-књижном регистру да поништи плијенидбу и предбиљежбу у корист УИО, као и сва оптерећења која су евидентирана у земљишно-књижном регистру након уноса предбиљежбе у корист УИО.

Члан 89.

(Поништење преосталих плијенидби)

(1) Након покривања главног дуга, накнадних терета принуде, трошкова поступка и камата, шеф организационе јединице за принудну наплату поништава плијенидбе непродате имовине и издаје налог за њен поврат дужнику.

(2) Ако укупан износ дуга није покривен, а преостала је имовина која није продата, примјењују се одредбе из главе VII овог правилника.

(3) Ако након окончања поступка продаје, и ако је изводљиво, по уступању имовине БиХ, још увијек преостане непродате имовине, иста се враћа дужнику. У случају да не постоји било каква имовина која може бити

предмет плијенидбе, проглашава се несолвентност дужника у погледу преосталог неплаћеног износа дуга.

(4) Ако трошкови депозитару или други трошкови остану неизмирени, имовина се може понудити као начин плаћања лицу које је обезбиједило имовину и пружило услуге. Када то лице прихвати понуду, сматраће се да се иста преноси на вриједност коју је процијенила УИО у поступку принудне наплате. У случају да ова вриједност премашује трошкове лица које је обезбиједило имовину и пружило услуге, преостали износ се уплаћује УИО који се користи за покривање дуга.

ГЛАВА VI – ТРОШКОВИ ПОСТУПКА

ОДЈЕЉАК А. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 90. (Концепт)

(1) Као трошкови поступка принудне наплате сматрају се издаци који настају у току процеса принудне наплате. Дужник плаћа УИО ове трошкове.

(2) Трошковима поступка принудне наплате сматрају се:

а) накнаде за помоћ коју пружају фирме или професионалци, а који нису уписани некоем јавном органу. Фирме или професионалци се плаћају или у складу са стопом која је званично утврђена или према уговору који се склапа између оног ко пружа услуге и УИО. УИО има обавезу да осигура измирење само оних трошкова који нису виши од разумне тржишне стопе. Уплату лицу које пружа помоћ врши УИО након пружене помоћи.

б) накнаде и остали издаци јавним регистрима, који се обавезно плаћају код вршења плијенидбе како би се осигурао правни положај УИО.

ц) уплата депозита и административних услуга у вези са заплијењеном имовином.

У издатке који произилазе из депозита заплијењене имовине спадају:

- 1) награђивање депозитара, ако постоје,
- 2) трошкови транспорта, паковања, ускладиштења, одржавања и чувања, ако ове услуге нису укључене под алинеју 1) ове тачке,
- 3) неопходни трошкови који се плаћају за управљање дужниковом имовином у току плијенидбе и продаје,
- 4) неопходна плаћања повјериоцима са преференцијалним положајима као што је прописано у грађанском праву,
- 5) остали издаци са неопходним плаћањем.

(3) Не постоје околности под којима би се редовни административни трошкови могли сматрати као трошкови који се односе на поступак принудне наплате. Редовни трошкови укључују издатке УИО за просторије, комуналне услуге, поштанске услуге, набавку канцеларијског материјала, зараде и остала примања уопсленика, као и канцеларијску опрему и материјал.

(4) Дужник врши уплате издатака који су наведени у ставу (2) овог члана под условима прописаним у овом правилнику. Ако заплијењена имовина није продата или резултат поступка принудне наплате је недовољан да се покрију поменути трошкови, УИО је одговорна за измирење ових издатака.

Члан 91.

(Измирење трошкова поступка принудне наплате)

(1) Сви трошкови принудне наплате који су у вези са предметом евидентирају се у спису предмета о принудној уплати.

(2) Трошкови принудне наплате који се могу односити на више од једног дужника и не могу се јасно и појединачно приписати једном једином дужнику, сразмјерно се дијеле између дужника зависно о њиховим дуговима.

(3) Трошкови принудне наплате не могу се наметати осим ако нису евидентирани у спису предмета о принудној уплати уз потврде, фактуре или други доказ о уплати и спецификацији трошкова.

(4) Трошкови принудне наплате се детаљно наводе у потврди која се предаје дужнику.

(5) Трошкови принудне наплате не могу се наметати ако је поступак принудне наплате поништен.

ГЛАВА VII – УСТУПАЊЕ ИМОВИНЕ БИХ

ОДЈЕЉАК А. ПОСТУПАЊЕ СА НЕПРОДАТОМ ИМОВИНОМ

Члан 92.

(Прикладне прилике за уступање имовине)

(1) У случају да је продаја заплијењене имовине у току поступка из овог правилника била неуспјешна, предсједник Одбора предлаже директору УИО да се преостала имовина уступи БиХ за покриће неизмиреног дуга.

(2) Директор УИО издаје налог за уступање имовине у случајевима и под условима како је прописано у овој глави.

(3) Уступање имовине врши се за износ који је, према процјени, 75% од вриједности која се користила као почетна договорена цијена за продају на аукцији (минимална цијена). Ако ова вриједност премашује износ дуга, прекомјерни износ се враћа дужнику.

Члан 93. (Уступање непродате имовине)

(1) Само слиједећа врста имовине се уступа БиХ:

- а) непокретна имовина без оптерећења или са оптерећењима мале вриједности у поређењу са вриједношћу имовине,
- б) возила чија је вриједност изнад 3000 КМ,
- ц) антиквитети, умјетничка дјела, накит и драго камење од интереса за музеје.

(2) Непокретна имовина која се уступа БиХ евидентира се у земљишно-књижни регистар путем налога којег издаје директор УИО. У налогу се наводи објашњење свих околности аукције и сви детаљи потребни за евидентирање.

(3) Покретна имовина се евидентира у одговарајуће јавне регистре, према случају.

(4) Директор УИО издаје налог земљишно-књижном регистру захтијевајући скидање предбиљежбе евидентиране у корист УИО и свих оптерећења која су евидентирана након тога.

Члан 94. (Комплетирање списка предмета о принудној наплати код уступања имовине)

По окончању потребних регистрација, у циљу окончања предмета принудне наплате, подузимају се радње у складу са чланом 100. овог правилника уз слиједеће појединости:

- а) дужник добија потврду о дугу угашеном путем налога о уступању имовине БиХ,
- б) дугови који нису покривени проглашавају се ненаплативим, а дужник несолвентним за тај износ,

- ц) путем налога о уступању имовине БиХ, у рачуноводствене књиге уносе се неопходни улази,
- д) уступљена имовина региструје се у инвентар БиХ имовине.

ГЛАВА VIII – НЕНАПЛАТИВИ ДУГОВИ

ОДЈЕЉАК А. НЕСОЛВЕНТНОСТ, ОТПИС И РЕВИЗИЈА

Члан 95. (Дефиниција)

Ненаплативи дугови су они који се не могу надокнадити поступком принудне наплате због несолвентности главног дужника и осталих одговорних лица за плаћање.

Члан 96. (Проглашавање дуга ненаплативим)

(1) Шеф организационе јединице за принудну наплату проглашава несолвентност.

(2) У складу са овим правилником, несолвентним се сматрају они дужници којима, према сазнању УИО, није преостала имовина која би се заплијенила или је та имовина враћена дужнику јер није била продата или је уступљена БиХ у складу са одредбама главе VII овог правилника.

(3) По проглашењу несолвентности главног дужника и појединачно и солидарно одговорних лица, испитује се могуће постојање супсидијарно одговорних лица.

(4) Ако не постоје супсидијарно одговорна лица или су иста несолвентна, шеф организационе јединице за принудну наплату проглашава тај дуг ненаплативим.

(5) УИО може, у циљу најефикаснијег коришћења својих ресурса, примијенити скраћен поступак за проглашавање мањих дугова ненаплативим.

Члан 97. (Посљедице)

(1) Ненаплативи дугови се отписују.

(2) Проглашење дуга ненаплативим не спречава радње које УИО може предузети против било кога који може бити одговоран у складу са законским одредбама, нити право да предузима или настави радње у циљу наплате неугашеног дуга.

(3) Ненаплативи дугови физичких или правних лица или субјеката који су унесени у судски регистар или други регистар, ако постоје, региструју се у тај регистар путем налога којег издаје шеф организационе јединице принудне наплате. Од тог тренутка УИО добија информације из регистра о свакој активности, у вези са тим физичким или правним лицем, која је предузета у вези регистрације.

Члан 98.
(Отписивање дугова позивом)

Утврђивање несолвентности дужника има за резултат да се сви дугови каснијег доспијећа сматрају ненаплативим у том тренутку заједно са дуговима који су довели до утврђивања несолвентности, ако не постоје нека друга одговорна лица за дугове каснијег доспијећа.

Члан 99.
(Ревизија несолвентности)

- (1) УИО прати могућу појаву спонтане солвентности дужника или других одговорних лица која су претходно проглашена несолвентним.
- (2) У случају да дужник или друга одговорна лица поново стекну солвентност а право за наплату дуга није истекло, УИО прекида претходно утврђену несолвентност а непосредна посљедица тога је поновно покретање поступка принудне наплате.
- (3) Од рачуноводственог одјела захтијева се да ову обавезу поново унесе у рачуноводствене књиге.
- (4) Прије истека периода наплате дуга, организациона јединица принудне наплате врши процјену у смислу да ли дужник или одговорна лица могу платити или да ли постоје изгледи да ће моћи платити овај дуг.
- (5) Ако се процјеном из става (4) докаже да су одговорна лица трајно у немогућности да плате овај дуг, он се коначно отписује уз застару.

ГЛАВА IX – КОМПЛЕТИРАЊЕ СПИСА ПРЕДМЕТА О ПРИНУДНОЈ НАПЛАТИ

ОДЈЕЉАК А. САДРЖАЈ СПИСА ПРЕДМЕТА И ИЗДАВАЊЕ ПОТВРДЕ

Члан 100. (Окончање поступка)

- (1) По окончању поступка принудне наплате, слиједеће информације се евидентирају у спис предмета о принудној наплати:
- а) резултат поступка у смислу надокнаде дуга,
 - б) примједбу да је поступак принудне наплате окончан.
- (2) Ако добијени износ није довољан за покриће дуга, расподјела уплата се врши у складу са чланом 34. Закона о поступку индиректног опорезивања.
- (3) За дио дуга који није плаћен, примјењује се поступак проглашавања дуга ненаплативим.

Члан 101. (Издавање потврде)

Потврде о покривеним дуговима предају се дужнику.

ГЛАВА X – ПРИНУДНА НАПЛАТА КОЈУ ВРШИ УИО У ИМЕ ДРУГИХ ОРГАНА УПРАВЕ

ОДЈЕЉАК А. СПОРАЗУМ СА ДРУГИМ ОРГАНИМА УПРАВЕ БИХ И МЕЂУНАРОДНИМ СУБЈЕКТИМА

Члан 102. (Принудна наплата у име других органа управе БиХ)

- (1) Ако УИО постигне споразум о принудној наплати дугова према другим органима управе БиХ на свим нивоима, поступак се врши у складу са одредбама овог правилника уз слиједеће појединости:
- а) други орган управе БиХ издаје доказ о утврђеном дугу,
 - б) налог за принудну наплату издаје УИО,
 - ц) наплаћени износи са изузетком накнадног терета принуде, који се сматра као надокнада за услугу коју је пружила УИО, пребацују се на рачуне предметног органа управе БиХ,
 - д) поштују се могући различити рокови застаре који се односе на остале органе управе БиХ.

(2) Шеф организационе јединице принудне наплате проглашава дугове ненаплативим ако су испуњени потребни услови. Проглашење се доставља другом органу управе БиХ.

(3) УИО може поново покренути поступак принудне наплате ако дужник постане солвентан.

(4) Одредбе овог правилника, које се односе на уступање имовине БиХ, примјењују се са слиједећим изузецима:

а) надлежни органи предметног другог органа управе БиХ одлучују о погодној прилици да ли да/не уступе имовину,

б) имовина и документи у вези са уступљеном имовином предају су другом органу управе БиХ.

Члан 103.

(Принудна наплата у име наднационалних или међународних субјеката и страних земаља)

Ако, у складу са важећим законским одредбама и међународним споразумима, УИО врши принудну наплату дугова у име наднационалних или међународних субјеката и страних земаља, према овом правилнику, поступак принудне наплате мора се примијенити на сва остала питања која нису прописана у законским одредбама и уговорима који регулишу односе са наднационалним или међународним субјектима и страним земљама.

ГЛАВА XI – ПОТРАЖИВАЊА ТРЕЋЕ СТРАНЕ

ОДЈЕЉАК А. НАЧИН ПОТРАЖИВАЊА И ПОСЉЕДИЦЕ

Члан 104.

(Концепт и врсте)

(1) Лице које потражује власништво треће стране или право пред судом обавезно је да тај захтјев за потраживање прво поднесе УИО и сачека одлуку УИО прије наставка поступка пред судом.

(2) Потраживања треће стране могу се односити на власништво или остала највиша права.

Члан 105.

(Овлашћење за одлучивање о потраживању треће стране)

(1) Потраживања треће стране рјешава шеф организационе јединице за принудну наплату који је заплијенио имовину, у току једног мјесеца након пријема потраживања.

(2) На потраживања треће стране која се одбију не може се уложити жалба у оквиру управног система, али, у складу са законским одредбама о грађанском поступку, подносилац захтјева може покренути спор на суду.

Члан 106.

(Поступци подношења захтјева за потраживања треће стране и посљедице подношења)

(1) Потраживања треће стране подnose се у писменој форми уреду УИО који врши плијенидбу.

(2) Потраживања треће стране подnose се након плијенидбе имовине, а прије њене продаје.

(3) Захтјев за потраживање се прилаже уз оригинална документа на којима се темељи потраживање треће стране. Уколико подносилац захтјева жели да се оригинали одмах врате након што је УИО имала прилику да одреди аутентичност тог примјерка, прилаже се додатни примјерак.

(4) Не признају се потраживања треће стране која су настала након продаје заплијењене имовине или њеног уступања БиХ, како је регулисано Законом и овим правилником.

(5) Пријем захтјева о потраживању треће стране која потражује право власништва над заплијењеном имовином има за посљедицу слиједеће:

а) предузимање одговарајућих мјера како би се сачувало право УИО и њен правни положај,

б) по окончању поступка потраживања треће стране, обуставља се продаја имовине на коју се односи потраживање треће стране,

ц) ако се имовина или права не могу сачувати на начин да не дође до пропадања њихове вриједности, шеф организационе јединице принудне наплате овлашћен је да донесе одлуку о њиховој продаји,

д) поступак принудне наплате наставља се до измирења дугова у погледу остале имовине и права дужника на које трећа страна није потраживала власништво или друго највише право.

(6) По пријему потраживања од треће стране која тврди да посједује друга највиша права у односу на УИО над заплијењеном имовином, поступак се не зауставља и добијени новац задржава УИО до одлуке о потраживању треће стране. Ако трећа страна има највише право, УИО предаје добијени новац трећој страни.

(7) Ако УИО одбије потраживање треће стране за власништво, поступак принудне наплате се наставља. У случају да суд у току грађанског поступка

прихвати потраживање треће стране подносиоца захтјева, УИО предаје подносиоцу захтјева износ који је добила.

ГЛАВА XII – ЖАЛБЕ

ОДЈЕЉАК А. РЕДОВНИ И ВАНРЕДНИ ПРАВНИ ЛИЈЕКОВИ

Члан 107. (Опште одредбе)

(1) Против радњи предузетих у поступку принудне наплате може се поднијети жалба према одредбама и условима утврђеним у Закону о поступку индиректног опорезивања, Закону о поступку принудне наплате индиректних пореза у Босни и Херцеговини и овом правилнику.

(2) Надлежни органи за рјешавање жалби, поступање по ванредним правним лијековима и слично обавезни су да обавијесте организационе јединице за принудну наплату о одлукама и свакој другој радњи која може имати утицај на принудну наплату.

(3) Гаранције поднесене за обуставу управног поступка остају ваљане током овог поступка.

Члан 108. (Подношење тужбе)

(1) Покретање управног спора пред судом не одлаже принудну наплату дуга осим ако се УИО поднесе одговарајућа гаранција. Прије прихватања обуставе, УИО се мора доказати да је управни спор већ покренут и да је поднесена гаранција довољна. У току одвијања управног спора, УИО прати да поднесена гаранција и даље остане одговарајућа.

(2) По уплати или поништењу дуга укључујући камате, накнадни терет принуде, новчане казне и трошкове, поднесене гаранције се враћају. Ако је/су један или више дијелова дуга плаћен(и) или поништен(и), УИО задржава гаранцију док не буд(у)е плаћен(и) и преостали дио/дијелови дуга, осим ако ту гаранцију не замијени друга која покрива преостали дио дуга плус 25%.

ГЛАВА XIII – ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 109. (Оглашавање у службеним гласницима)

Огласи у вези са поступком принудне наплате који се морају објавити, објављују се у службеним гласницима.

Члан 110.
(Помоћ од јавних и полицијских органа)

Јавни органи и органи који брину о јавном реду пружају потребну помоћ у обављању активности принудне наплате сходно законским одредбама.

Члан 111.
(Ступање на снагу)

Овај правилник ступа на снагу осми дан након објављивања у „Службеном гласнику БиХ“.

Број: 02-1709/06
Датум: 16.03.2006. године

ДИРЕКТОР
Кемал Чаушевић